

det betegne „i samme Forhold“, og jeg antog da, at der paahvilede dem en solidarisk Ansvarlighed, i Lighed med hvad der gjælder, naar en Mand har en Pantegjæld i sin Eiendom, idet denne Gjæld da ikke alene hviler paa Eiendommen, men ogsaa paa hans anden personlige Formue. Saaledes vilde det være en naturlig Følge heraf, at denne solidariske Ansvarlighed maatte udstrække sig til hans øvrige Eiendom. Hvis det ikke skal forstaaes saaledes, saa maa dog vist Betydningen af Ordene: „i samme Omfang“ være, at, foruden at han maa hæfte for det, han skylder bort, hvilket jo er en Selvfølge, maa han hæfte for en anden Sum, som er ligesaa stor, som den, han skylder bort. Men ogsaa dette finder jeg at være noget utydeligt udtrykt. Hvis det nemlig skulde være Meningen, at han kun skulde være solidarisk ansvarlig for det, han skylder, saa kunde man gjerne udelade Ordet „solidarisk“, thi saa havde det jo slet ingen Betydning, da han under alle Omstændigheder maa vedblive at skyldes den oprindelige Gjæld. Jeg maa derfor ønske, at det bliver lidt mere klart, end det i det Mindste er blevet for mig ved den hidtil stedfundne Discussion, hvad det egentlig er, man forstaaer ved det solidariske Ansvar, som er omtalt paa dette Sted.

Ordføreren: Forsaavidt der er reist Tvivl om Udtrykkene i § 4 ere rigtige og nøagtigt betegnende, kan jeg ikke Andet end erklære det som min Mening, at jeg ikke troer, at de give Grund til nogen Misforstaaelse, men jeg vil gjerne indrømme, at Andre kunne have en anden Mening herom, og at Vigtigheden af, at Udtrykkene i en saadan Lov ere saa klare som muligt, er saa stor, at jeg ogsaa troer, at Udvalget inden den 3die Læsning finder Sted, paany bør prøve, om det ikke er muligt at finde mere betegnende Udtryk for den samme Tanke, thi derom kan der dog vel neppe være forskellige Meninger, at Tanken har været, at man under alle Omstændigheder ikke bør udlaaue i en saadan Eiendom mere end 60 pCt. eller $\frac{2}{3}$ af dens Værdi, og at der slet ikke kan være noget

Spørgsmaal om, at man ikke skulde, forinden man tænker paa Eiendommens Værdi, ansee denne frigtort for alle andre Forpligtelser, saaledes at jeg virkelig ikke godt har kunnet fatte, hvad man først meente med første og anden Prioritet; men disse Udtryk skulle, som sagt, tages under nærmere Overveielse inden 3die Læsning. Hvad nu det angaaer, at den samme Anke, som er gjort imod Litr. b, ogsaa er fremsført imod Litr. d, saa maa jeg bemærke, at Udvalgets Tanke har været den, at Enhver, som har laant af en Creditforening, og derved er bleven Creditforeningens Interessent eller Debitor, er pligtig til at tilskyde den Deel, for hvilken han hæfter, til Creditforeningen, naar det paaafordres, uden Hensyn til, at han, naar han er indtraadt i et saadant Institut, har faaet sin Capital laant paa visse Betingelser, som kunde gjøre ham det til en Fordeel, at, naar han opfylder disse, hans Gjæld ikke vilde kunne blive fordret af ham før om en meget lang Tid eller maaskee aldrig kunde opsiges ham. Den solidariske Ansvarlighed, som man har meent, bestaaer slet ikke deri, at en Mand, som til Exempel har laant 5000 Rbd. i et saadant Institut, nogenstinde skulde kunne komme til at hæfte med al sin Eiendom, naar denne beløber sig til 100,000 Rbd. eller maaskee mere, thi saa vilde netop de, som man allermeest kunde ønske at faae ind i Creditforeningerne, vogte sig for at træde derind, men den solidariske Ansvarlighed skal bestaae deri, at man i yderste Tilfælde kan holde sig til mit Pant, om jeg end forøvrigt har opfyldt alle de Forpligtelser, som ifølge min Panteforskrivning ere mig paalagte; men dette er allerede ved saadanne Creditforeninger, hvor man slet ikke tænker paa eller idetmindste ikke behøver at regne paa Capitalens hurtige Tilbagebetaling, og hvor som oftest Pengene blive saaledes laante, at Tilbagebetalingen kun skeer ved en langsom Amortisation, af megen Vigtighed for Foreningen, og kan heller ikke ansees for en ubetydelig Forpligtelse for den Enkelte, at han er solidarisk ansvarlig.